

Подобни декрети са издадени в Модена (1524), в Папската област (1535), във Венеция (1540), Тоскана (1547) и Неапол (1555). Тези декрети не успяват да прогонят циганите от територията на Италия. Художници като Леонардо да Винчи и Караваджо ги ползват като персонажи в картините си. В Ломбардия и Пиемонт циганите водят чергарски начин на живот, упражнявайки занаятите си, без да принуждават законодателите да издават специални наредби срещу тях, както става с предвожданияте от циганските барони чергари.

От Балканите през Средиземно море циганите пристигат в Централна и Южна Италия – в Абруция и Калабрия – в периода 1448–1532 г., заедно с гръцки и албански емигранти, бягащи от настъпващите турски орди. Настаняват се на италианска земя и пътуват само в определени области до Рим. Цигани **синти** идват от Германия в Северна Италия, а към края на XIX век цигани **влахи** идват от Румъния. Югославски цигани пътуват по територията на Италия в годините между двете световни войни.

При управлението на Мусолини расизмът се пренася от евреите към циганите. Много цигани са експулсирани и депортирани на острови по крайбрежието на Сицилия. Създадени са няколко концентрационни лагера за „чуждестранните“ цигани. Към края на Втората световна война, когато Италия минава на страната на съюзническите войски, северната част на страната е окупирана от немците и те започват да изпращат цигани в концлагерите в Полша.

След 1945 г. се засилва притокът на роми от Югославия. Повечето от тях живеят в бедни лагери в покрайнините на града. Има някои прояви на враждебно отношение към циганите от страна на крайно десни групировки. През март 1995 г. е хвърлена бомба по две просещи за милостиня деца край пътя близо до Пиза. Местните власти изселват семейства на чергари от местата им за стануване във Флоренция, Милано, Торино и Верона. Крайно дясната формация Национален съюз (AN) организира протестни демонстрации против лагерите за стануване на циганите в Рим и на други места в страната. Северната лига във Верона раздава памфлет, заявяващ, че „циганите са паразити“. През юни 1996 г. в Генуа се състоят две демонстрации срещу ромските имигранти. Има сведения и за полицейски акции с насилие над новите имигранти цигани; знае се за най-малко един починал циганин в полицейски участък – това е Зоран Ахметович, който умира вследствие на полицейски побой през 1996 г.